

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Leszek Bosek

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie ze skargi M. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie o sygn. akt
II S (...)

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych w dniu 21 lipca 2021 r.,

1. pozostawia skargę bez rozpoznania;

**1. zwalnia skarżącego M. S. od opłaty oraz od wydatków
niniejszego postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Pismem z 11 czerwca 2021 r. M. S. (dalej: skarżący) wystąpił do Sądu Najwyższego o stwierdzenie, że w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie pod sygn. akt II S 12/21, tj. w sprawie ze skargi wniesionej przez skarżącego na przewlekłość postępowania przed Sądem Okręgowym w L. (V S (...)), doszło do naruszenia prawa strony do rozpoznania powyższej sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Skarżący domagał się:

1. stwierdzenia przewlekłości postępowania w powyższej sprawie;
2. przyznania skarżącemu od Skarbu Państwa kwoty 20 000 zł tytułem odszkodowania;

3. wydania przez Sąd Najwyższy zalecenia orzekania w związku z realiami, treściami wnoszonymi przez skarżącego, logiką i odpowiednimi zasadami.

Postanowieniem z 26 maja 2021 r. (II S (...)) Sąd Apelacyjny w (...) pozostawił skargę skarżącego bez rozpoznania. W uzasadnieniu powyższego postanowienia wskazano, że skarga na przewlekłość postępowania była niedopuszczalna z uwagi na to, że nie przysługuje ona w przypadku postępowań, które same dotyczą skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Natomiast zgodnie z art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, dopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania, wyłącznie w sprawach postępowań wymienionych enumeratywnie w powołanym przepisie. Zawiera on katalog zamknięty, którego zakres nie może zostać poszerzony o żadne dodatkowe kategorie postępowań. W zestawieniu tym nie uwzględniono postępowania ze skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. W związku z tym słusznie przyjął Sąd Apelacyjny w (...) w rozstrzygnięciu sprawy o sygn. akt II S (...), że

skarga na przewlekłość postępowania we wskazanym przypadku nie przysługiwała (podobnie np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 września 2019 r., I NSP 93/19; z 24 maja 2019 r., I NSP 35/19; z 13 kwietnia 2018 r., KSP 14/18). Z tych względów również niniejsza skarga na przewlekłość postępowania nie może być merytorycznie rozpoznana.

Co więcej, zgodnie z przepisem art. 5 ust. 1 ustawy o przewlekłości postępowania, wniesienie skargi na przewlekłość postępowania jest dopuszczalne wyłącznie w toku postępowania, którego ta skarga dotyczy. W przeciwnym razie musi być ona uznana za niedopuszczalną z mocy prawa. Powyższa sytuacja zaistniała również w przypadku niniejszej skargi. Postępowanie w sprawie ze skargi skarżącego na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie o sygn. akt II S (...) zostało zakończone 26 maja 2021 r. Tymczasem skarżący wniósł skargę na przewlekłość powyższego postępowania dopiero 11 czerwca 2021 r.

W związku z powyższym nie jest możliwe merytoryczne rozpoznanie niniejszej skargi. Z tego względu Sąd Najwyższy na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 623 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, Sąd Najwyższy zwolnił skarżącego od opłaty oraz od wydatków niniejszego postępowania.